

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola XII. Caelestini Papae I. Ad Theodosivm Ivniorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

ret. Hoc, moneo, vestra fraternitas sequatur exemplum: fit caput sceleris cum his, quos synodalia loquuntur statuta, damnatum; reliqui quos cum hoc sentientes in communione ecclesiastica non habemus, in ciuitatibus suis & se in nostro collegio nouerint non futuros, nisi secundum ecclesiasticum & Christianorum principum constitutum, damnata hæresi cum auctoribus sociisque damnatis, se profiteantur catholicos sacerdotes. Quam formam etiam circa eos volumus custodiri, qui subripiendum ex ecclesiasticis causis a Christianis principibus crediderunt, & alio ordine rursus ecclesias occuparunt.

Antiochenum vero, si habet spem correctionis, episcopum a vestra fraternitate volumus conueniri: ut nisi quæ sentimus senserit, nouellam blasphemiam eodem exemplo scripta sua professione condemnans, intelligat de se quoque ecclesiam, quod fidei nostræ respectus imperat, ordinare. Credendum tamen de diuina est misericordia, quod omnes in viam redeant veritatis, si de supradicto loco horum malorum caput & causa auferatur. Data Idibus Martii Aetio & Valerio consulibus.

De Ioanne
episcopo
Antioche-
no.

EPISTOLA XII.

CÆLESTINI PAPÆ I.
AD THEODOSIUM IUNIOREM.

Cælestinus episcopus Theodosio Iuniori Augusto.

Causis suis diuinam prouidentiam præstitisse quod sperabamus, agnouimus: nec enim aliud futurum mentes poterant æstimare fidelium, regnantibus vobis, quam id quod euenisse gaudemus, ut prædicatio in Deum impia concideret, & cum suo auctore noui dogmatis damnata prauitas deperiret. Illata quidem fidei bella sunt, & regis æterni sacrilegis verborum iaculis natiuitas appetita; sed vos Christo Deo nostro auctore regnantes, hostes impios fidei vestræ virtute vicistis, cælestem reuocantes triumphum, per quod religioso munimen in perpetuum præstetis imperio. Vere enim prophetica gloriæ vestræ vox conuenit, & regnum vestrum dici po-

test regnum omnium sæculorum, quod defensionis fidei meritis propagatur, & crescente sanctæ religionis obseruantia, Christianæ infertum reuerentiæ semper augetur, gloriosissime & tranquillissime imperator Auguste. Ecce nunc domus Domini orationibus vacant, & vestrum per omnes ecclesias Deo nostro oblati sacrificiis commendant imperium. Nihil, amoto perturbatoris ausu, scandalis licet: pestifer vltierus animas hominum sermo non vulnerat; salutem omnibus suarum animarum, dum vniuersali ecclesiæ consulitis, reddidistis. Hæc est vestra prædicandi regni vestri clementia, per quam non terra, non prouinciæ, sed omnium animæ sunt defensionis. Imputabitis hanc omnino victoriam, quam non bellis, non gladiis; sed sola deuotione, qua Deo estis dediti, conquisuistis.

Quomodo
regnum
Theodosii
sit futurum
perpetuum.

Manet hic vestra gloriæ titulus, & manebit, vt nulla illum ætas, nulla vetustas aboleat: æterna enim sunt, quæ æterni regis amore præstantur. Sic Abrahamæ fides sæculis durat. Dauid regis meritum Dei zelus fecit esse perpetuum, cum inimicos Dei suos credidit inimicos, & odisse quos Deo odibiles approbasset. Elias etiam propheta falsa prophetantes non fuit contentus refellere, sed etiam in illos voluit vindicare; vt eos persequendo perderet, quos in perditionem niti sui populi peruideret. Par tibi cum illo gloria. Ille falsa prophetantibus restitit: tu falsa docentibus. Ille mentientes in Deum prophetas persectus est: tu de Christo Deo nostro prædicantes impia abigis sacerdotes. Ille tantum vindictæ intentus est: vestra pietas sic impia vindicat, vt quæ sunt religiosa defendat: nec enim sufficeret abegisse morbos, & pestilentiam repulisse, nisi & salubres auras redderes, & vitalem infectis substantiam ministrares, talem illi ecclesiæ constituendo pontificem, qui olim hoc se dignum fastigio omnibus, quibus notus est, approbasset. Fert illi ac si sui corporis parti Romana testimonium, quæ hunc semper inter suos habuit & numerauit, ecclesia: ferunt suorum merita, quibus sancte adhaferat, decessorū. Ita enim reuerendissimæ memoriæ viro Attico catholice fidei propugnatori fortissimo mente pariter & officio cohærebat, vt iam tunc futuri in eodem episcopatus insignia prælucere.

Sed

Sed fit hoc arcano diuinæ maiestatis arbitrio, vt in posterum quæcumque sunt meliora feruentur, & ad quietem per aliqua turbatorum scandala veniatur. Debitum est fratris mei Maximiani episcopi gloriæ, vt aliquem illi prælatum fuisse in hoc quod sustinuit, ciuitas pœniteret, & nunc electo eodem illi se integritatem fidei debere sentiret. Sed huic tantæ pro suo merito illius ecclesiæ sacerdoti electo taliter, & consensu sanctæ congregationis, quæ interfuit, ordinato, ad componendum ecclesiæ statum, & omne vulnus prauæ hæresis radicitus euellendum, ne audeant quæ abscissa sunt pullulare, obsecramus & poscimus sub illius inuocatione quem colitis, fidei vestræ, vt consuestis, arma præstetis. Nunc enim est omnis opponenda custodia, ne rapax lupo ab ouilibus Domini gregis, cum sæuierit, exclusus, rursus serpentino lapsu ad mortem perueniat animarum, effossis quâ potest parte cuniculis. Nec enim potest quiescere, cum prædæ suæ rapidus cupiat incubare. Munimen sanis, remedia præbete sanandis, vallate muris vestræ fidei religionis catholicæ veritatem, per quos & credentes muniti sint, & tanti sequaces erroris non audeant introire. Hic enim plenus victoriæ vestræ fructus est, nihil relinquere, quod rursus Dei ecclesia debeat formidare. Quem igitur vniuersorum eiecit sententia sacerdotum, in prædicatione sacrilega perdurantem, eum vestra clementia ab omni societate remoueat, vt facultatem aliquos perdendi non habeat.

Religiosos vero filios meos Ioannem presbyterum & Epictetum diaconum tantæ rei nuntios cum totius ecclesiæ gratulatione suscepimus; & lectis in totius congregationis Christianæ plebis apud beatissimum apostolum Petrum vestræ pietatis apicibus, Deo nostro pro vobis vota persoluimus. Ita enim ad nos, agente Domino, perueniunt, vt ad eum diem, quo celebrabamus Christi Dei nostri Natalem secundum carnem, cui quæstio inferebatur, concurrerent, & impietatem coniunctim vniuersa congregatio confutaret.

Causæ fidei congrue & ecclesiasticæ & pauperum utilitatis causa subiungitur; vt qui integritatem fidei præstitis, pauperum quoque commodis consulatis. Illustres & sanctæ recordationis Proba possessiones in Asia cõstitutas

De Maximiano electo episcopo Constantino-politano.

Legati Romanam perueniunt die Natalis Domini.

Possessiones Asiæ a Proba relictas commendat.

longa a maioribus vetustate sic reliquit, vt maiorem summam reddituum clericis pauperibus & monasteriis annis singulis præciperet erogandam: sed hæc possessiones ibidem constitutæ in damnum pauperum, huius negligentia (vt grauius nil dicamus) qui his præfuerat, easunt ratione tractatæ, vt non solum consueta non soluerent, verum etiam subreptitia impetratione earum iustum dominium violetur. Rogamus pietatem vestram, vt religiofæ & illustri domui & ecclesiæ id pro clementia vestra præstetis, vt omnis ab his infidantium inquietudo discedat, vt tam ecclesiæ quam suis dominis sit tuta possessio. Quod inde alimoniam pauperum acquiritur, vestrum esse creditur. Data Idibus Martii, Flauio Aetio & Valerio viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XIII.

CÆLESTINI PAPÆ I.

AD MAXIMIANVM CONSTANTINOPOLITANVM
EPISCOPVM.

Cælestinus episcopus, Maximiano episcopo Constantinopolitano.

VIDIMVS & amplexi sumus fraternitatem tuam in literis tuis, talemque sanctitatem tuam, qualem noueramus, inspeximus, simplici scilicet puritate gloriosum & mentis fulgore potius quam honore perspicuum; quem in se atque in statum suum illa, de cuius fide semper gloriabamur, ecclesia, quæ nunc te præfulem diuino iudicio, postquam illum qui eam obsidebat eiecit, accepit. Sume gubernacula notæ tibi naui, eamque, vt didicisse te ex tuis prioribus nouimus, rege. Obsiste vndis, quas ille ventus, qui & a naui vectores abegerat, sed omnibus inimicus excitauit, omni eam laterum cupiens compage dissoluere, vt rapidis eam posset vorticibus deuorare; professus falsum (quidem non iniquitas profitetur?) gubernatoris officium, vt videretur regere, quos perdere nitebatur. Adhuc te excitatæ ab eodem vndæ circumsonant, & elati fluctus vel procellæ sollicitant: resiste peruigil, & commissæ tibi naui magister, salutem commissorum tibi qua potes cura succurre. Fac quietum mare esse quo nauigas: fac tua arte tutam nauem post eas tempestates, quas sustulerat,